

เมื่อมะเร็งคุกคามผู้รักษาโรค

โดย จอห์น วิมเบอร์

แปล นพลักษณ์ เกเบิ้ล

การทดลองและการทดสอบดูเหมือนจะเป็นเรื่องธรรมดาในชีวิตคริสเตียน หน้าที่ของเราก็คือจะต้องเตรียมพร้อมและสามารถที่จะรับมือกับการทดลองและการทดสอบนั้น ๆ ให้ได้ด้วยการช่วยเหลือจากพระเจ้าโดยที่รู้ว่าพระองค์จะทรงดูแลและช่วยกู้ในที่สุด

คืนวันหนึ่งเมื่อสามปีที่แล้วผมสะดุ้งตื่นขึ้นมา “อะไรกันล่ะพระองค์” ผมรู้สึกจิตวิญญาณไม่ปรกติสุขในฐานะพ่อของลูกที่มีเหย้ามีเรือนกันไปหมดทั้งสี่คนแล้วและในฐานะตากับปู่ของหลาน ๆ ทั้งสิบ ผมคิดทันทีว่า “เกี่ยวกับลูกคนใดคนหนึ่งหรือเปล่า” “หรือว่าหลานล่ะ” เปล่า ไม่ใช่หรอก เป็นเรื่องอื่น ปากผมแห้งเลย ผมรู้สึกจากพระเจ้าชัดเจนว่าจะมีอะไรบางอย่างที่น่าหวาดหวั่นเกิดขึ้น

ผมเลยลุกออกจากเตียงไปยังมูมอริสฐานในห้องรับแขก แล้วใช้คำอธิษฐานประจำเวลามีเหตุการณ์คับขันเกิดขึ้นว่า “โอพระเจ้า โอพระเจ้า โอพระเจ้า” ผมเปิดพระคัมภีร์โดยไม่เพียงแต่หวังให้พระเจ้าเล้าโลมใจเท่านั้นแต่หวังให้พระองค์ทรงเปิดเผยลักษณะที่น่าหวาดหวั่นของการทรงเตือนจากพระองค์เช่นนี้ พระองค์ทรงนำให้ผมเปิดสคูตี บทที่ 33 ผมอ่านข้อ 18 “คุณเกิดพระเนตรของพระเจ้าอยู่เหนือผู้ที่ขมขื่นพระองค์เหนือผู้ที่หวังในความรักมั่นคงของพระองค์” ข้อถัดมาทำให้ผมงง “...เพื่อพระองค์จะทรงช่วยกู้จิตวิญญาณของเขาจากมัจจุราช และให้เขาคำรงชีวิตอยู่ได้ในเวลาอันคารอาหาร”

ผมไม่ได้ถอดใจแน่นอน ผมคิดในใจ ขณะนั้นผมหนักตั้ง 127 กิโลกรัม และผมก็ไม่คิดว่าตนเองจะตายด้วย

ผมเลยอ่านส่วนที่เหลือ “จิตวิญญาณของทั้งหลายรอดคอยพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นความอุปถัมภ์และเป็น โโล่ของเรา”

ผมถอนหายใจโล่งอก รู้ว่ายังไงเสียพระเจ้ายกทรงควบคุมอยู่เหนือทุกสิ่ง ผมพอเข้าใจแล้วว่าพระเจ้ามีอะไรจะบอกแม้จะไม่รู้ว่าอะไรก็ตาม เจ็ดวันต่อมา หมอบอกว่าผมเป็นมะเร็ง

ตอนที่ผมเริ่มการฉายรังสีเพื่อรักษามะเร็ง ผมค้นพบว่าการเดินในหุบเขางามมัจจุราชนั้นเป็นอย่างไร ขณะที่ผมไม่ได้รับประทานอาหารแข็งเป็นเวลาหลายสัปดาห์ ผมเริ่มที่จะพบว่าผมจะเผชิญความทุกข์ยากฝ่ายร่างกายและจิตใจได้ก็ต่อเมื่อตนเองจับมือเดินไปกับพระเยซูคริสต์และเดินไปกับพระองค์

แต่กระนั้นการทรงนำผ่านหุบเขาเงามัจจุราชก็ยังน่ากลัวอยู่ดี ความไม่แน่นอนทำให้ผมต้องตื่นตัวกับสภาวะที่เปลี่ยนไปตลอด ผมเริ่มที่จะยึดติดกับคำพูดทุกคำของหมอ ทำยากใหญ่ไปมาและลักษณะสีหน้าของเขา จิตใจผมรู้สึกอย่างนั้นอย่างนี้สารพัดกับการเป็นโรคที่ถึงตายนี้ ผมสะอื้นให้ขณะที่เห็นความต้องการอย่างสุดซึ้งของคนที่ต้องพึ่งพิงพระเจ้าความกลัวสิ่งที่ไม่รู้เกิดขึ้นบ่อย ผมต้องยอมรับความจริงว่าผมไม่สามารถควบคุมหรือวางแผนชีวิตตนเองได้เลย

คริสเตียนบางคนเชื่อว่าเราไม่ควรดิ้นรนกับความสงสัย ความกลัว ความวิตกกังวล ความหมอดอาลัยตายอยาก ความหดหู่ใจ ความทุกข์ หรือความเจ็บปวด บางคนคิดว่าถ้าคริสเตียนรู้สึกแบบนี้ก็เพราะว่าเขาไม่ใช่ความเชื่อที่ตนพึงจะใช้และการแสดงความหมอดอาลัยตายอยากนั้นเป็นความบาป ถ้าความคิดเช่นนี้ถูกต้อง ก็แสดงว่าผมไม่ใช่คริสเตียนที่คืนะสิ

ผมไม่เพียงแต่เจ็บปวดฝ่ายร่างกายเพราะปัญหาสุขภาพเท่านั้น ผมยังต้องดิ้นรนกับความหดหู่ใจอยู่นานขณะที่สู้กับโรคมะเร็ง แต่ผมก็พบว่ามุมมองจากหุบเขาทำให้ผมต้องจ้องมองที่พระเยซูคริสต์ ถ้าผมไม่เป็นมะเร็งก็คงไม่เป็นแบบนี้ ดวงดาวส่องแสงเจิดจ้ามากขึ้นในถิ่นทุรกันดาร ไม่มีสิ่งใดมาบดบังรัศมีไม่มีสิ่งใดมาดึงความสนใจไปไม่มีแสงชนิดอื่นมาแข่งขันด้วยทิวทัศน์จากหุบเขาไม่เลวเลยเพราะพระเยซูคริสต์ทรงส่องแสงอย่างเจิดจ้า ผมรู้ว่าพระองค์อยู่ที่นั่นแม้ผมจะไม่ใช่สักโกสัซิดพระองค์ตลอดเวลา

ระหว่างที่รักษาตัวอยู่ปีนั้น แครอลภรรยาผมไปโรงพยาบาลกับผมตลอด ผมรู้สึกมีประสบการณ์กับสันติสุขจากพระเจ้าที่อยู่เหนือความเข้าใจของผม ขณะที่อยู่ในห้องรอเพื่อจะเข้าฉายรังสีนั้น ห้องเต็มไปด้วยผู้คนที่เต็มไปด้วยมะเร็งชนิดต่าง ๆ กัน บางคนก็แย้งว่าผม บางคนที่เป็นมะเร็งจากการสูบบุหรี่มีแผลเหวอะหวะที่ใบหน้า ผมสะท้อนใจที่เห็นเด็กเล็ก ๆ นั่งรอกับแม่ของเขา

ช่วงสองสามวันแรก ผมรับไม่ได้ที่เห็นความทุกข์ยากของคนในห้องนั้นจนต้องเก็บตัวอยู่คนเดียว ผมทำอะไรหรือพูดกับใครไม่ได้เลย มองเขาไม่ลงด้วย ผมไม่อยากจะพูด ผมอยากอยู่ตามลำพังกับมะเร็งของผม

แต่ไม่นานเมื่อผมเริ่มที่จะรับรู้ถึงการทรงสถิตของพระเจ้าในสถานการณ์ที่เลวร้ายนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เริ่มที่จะนำผมออกมาให้พ้นจากการเก็บตัว ผมเริ่มที่จะรับรู้ว่ามีคำพูดที่เหมาะสมขณะที่จะพูดกับใครในเวลาสมควร ผมก็สามารถจะนำเขาเข้าใกล้ชิดพระเจ้า ผมเริ่มเห็นจุดประสงค์ที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่ละชนิด ๆ

บางครั้งประสบการณ์ของเราไม่เข้ากับความเข้าใจในสิ่งที่พระคัมภีร์สอน ส่วนหนึ่งเรารู้ว่าพระเจ้าทรงมีฤทธานุภาพสูงสุดและพระองค์ทรงส่งพระเยซูคริสต์มาเพื่อบัญชาให้เราอธิษฐานเพื่อคนเจ็บคนป่วยและรักษาเขา แต่อีกส่วนหนึ่งเรารู้จากประสบการณ์ของเราว่าการรักษาโรคไม่ได้เกิดขึ้นเสมอไป

ทำไมพระเจ้าจึงทรงสั่งเราให้รักษาคนเจ็บคนป่วยแต่แล้วทรงตัดจิตใจที่จะรองรับการกระทำของเรา และกลับไม่ทรงรักษาคนที่เราอธิษฐานเพื่อ

นี่เป็นอะไรที่ทำให้เราหมกมุ่นใจคือ ๆ ผมเรียนรู้เรื่องนี้หลายปีมาแล้วจากคริสตจักรของผมเอง ขณะที่เริ่มสอนเรื่องการรักษาโรคกว่าเราจะเห็นคน ๆ แรกที่หายโรคก็เก้าเดือนเข้าไปแล้ว สิ่งที่น่าทำคือถอนตัวจากการปฏิบัติตามพระบัญชาของพระเยซูคริสต์หรือถ้าจะให้แย่กว่านี้คือทำที่เป็นกล้าเพื่อจะพยายามจงใจให้พระเจ้ากระทำตามที่เราคิดว่าพระองค์สมควรจะกระทำ

ทัศนคติทั้งสองแบบนี้ผิด ส่วนของเราคือการเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์ และส่วนของพระองค์คือการกระทำให้น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จ เรารู้ว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้วซึ่งมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ แต่กระนั้นพระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่าคน ๆ ไหนพระเจ้าจะทรงรักษาหรือไม่รักษา พระเจ้าทรงมีฤทธานุภาพแห่งการเลือกแต่ละคนที่เราอธิษฐานเพื่อ พระเจ้าจะทรงรักษาไหม หรือพระองค์จะทรงประทานพระคุณเพื่อให้เขาทนความทุกข์ยากได้ หรือพระองค์จะทรงประทานการรักษาให้หายได้ในภายหลัง มีปัจจัยอื่นที่เป็นอุปสรรคต่อการรักษาโรคใหม่ อาทิ เช่น การต่อสู้ของมารชาตาน หรือความไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในคริสตจักร เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เราต้องกลับมาเริ่มต้นดูใหม่นั้นคือการไว้วางใจในพระเจ้าให้พระองค์ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดเลือกสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้แกชีวิตของเรา

ช่วงเวลาถัดมาไม่กี่สัปดาห์หลังจากที่ผมถูกวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็ง ชายสองคนที่ตีมาจากคริสตจักรของเราที่เมืองอนาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย ก็ถูกวินิจฉัยเช่นเดียวกัน แฮโรลด์ ลูนิและลินน์ มาแรง เป็นผู้รับใช้ที่ขยันขันแข็งในคริสตจักรและร้อนรนในความเชื่อในพระเยซูคริสต์

เราอธิษฐานอย่างจริงจังด้วยความเชื่อเพื่อการรักษาโรคของชายคู่นี้เป็นเวลาหลายสัปดาห์จนเป็นหลายเดือน และในกรณีของลินน์นั้นก็เกินหนึ่งปีด้วย เขาก็ต่างมีครอบครัวที่ต้องพึ่งพาเขาและมีชีวิตที่คุ้มค่าแก่การอยู่ต่อไป

แต่กระนั้นด้วยฤทธานุภาพแห่งการเลือกตามพระทัยของพระเจ้าพระองค์ทรงนำชายทั้งคู่กลับบ้านอยู่กับพระองค์

พระองค์ทรงเลือกที่จะให้ผมอยู่ ผมอธิบายเรื่องนี้ไม่ได้ มันเป็นไปได้ที่จะอธิบาย คำตอบเดียวเท่านั้นคือความลึกลับของฤทธานุภาพสูงสุดของพระเจ้า ช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา ผมมีโอกาสอธิษฐานเพื่อหลายคนซึ่งมาหาผมเพราะต้องการรักษาโรค มีผู้หญิงสองคนที่ผมจำได้แม่นซึ่งเป็นตัวอย่างของฤทธานุภาพแห่งการเลือกตามพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับการอยู่และการตาย ในกรณีเธอแต่ละคนพระเมตตาคุณของพระเจ้าทำงานอยู่เต็มเปี่ยม ขณะที่ผมเฝ้ามองหญิงทั้งคู่ยอมมอบชีวิตให้แก่ฤทธานุภาพที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า จิตใจของผมต้องอ่อนไหวอีกครั้งต่อความมหัศจรรย์ของการทรงสถิตของพระเจ้าท่ามกลางสภาพที่เจ็บปวดที่สุดของชีวิต

ผมไปเทศนาที่ประเทศอัฟริกาได้ในการประชุมที่ใหญ่มากเพื่อนชื่อจอห์นแม็คคลูร์อยู่กับผม ด้วยและมีคนขอให้เราไปบ้านของหญิงคนหนึ่งจากคริสตจักร เธอแต่งกายสวยแต่ผมชুবเพราะหนักแค่ 39 กิโลกรัม ทางโรงพยาบาลส่งเธอกลับเพื่อให้ไปตายที่บ้าน ร่างกายเธอเต็มไปด้วยมะเร็งความหวังเดียวที่จะรอดได้คือการทรงช่วยจากพระเจ้า เธออธิษฐานเพื่อเธอแต่ไม่ได้ด้วยความร้อนรนนัก จอห์นมั่นใจว่าเธอจะหายโรค ผมไม่รู้สึกอะไรเลย

คืนนั้นเธอตื่นขึ้นด้วยความรู้สึกที่มีอะไรซู่ซ่าไปทั่วร่างกาย ช่วงเวลาทั้งสี่ชั่วโมงต่อมาร่างกายเธอก็ร้อนจัดมากเธอพยายามเรียกสามีที่อยู่ห้องถัดไปแต่ไม่สามารถส่งเสียงดังพอที่จะให้เขาได้ยิน

ขณะที่อยู่ตามลำพังแล้วก็กลัวด้วย เธอก็กลานเข้าห้องน้ำด้วยร่างกายที่ปวดระบมไปหมด ขณะนั้นเธอคิดว่า “โอ พระเจ้าร่างกายของข้าพระองค์กำลังจะแตกสลายและข้าพระองค์กำลังจะตาย” แล้วเธอก็ถอยออกมาเป็นก้อนเนื้อร้ายจำนวนมากโดยที่ไม่รู้ว่าเป็นอะไรในที่สุดหลังจากหมดแรงจากเหตุการณ์ในคืนนั้น เธอก็เผลอหลับไป

เธอไม่รู้ว่าจะตื่นหรือเปล่า แต่ครึ่งชั่วโมงต่อมาเธอก็ตื่นขึ้นด้วยความรู้สึกที่สดชื่นอย่างไม่น่าเชื่อ

ต่อมาสามีเธอก็ตื่นและหอมกลิ่นกาแฟที่กำลังต้มอยู่ “คุณทำอะไรนะ” เขาถามอย่างแปลกประหลาดใจที่เห็นภรรยาตื่นได้และกำลังเตรียมอาหารเช้า “พระเจ้าทรงรักษานั่นแล้ว” เธอตอบด้วยความเข้าใจที่เกิดขึ้นทันทีขณะนั้น สองวันต่อมาเธอไปให้หมอตรวจหมอบอกว่าเธอไม่เป็นอะไรเลยเขาหามะเร็งในร่างกายเธอไม่พบ พระเจ้าทรงช่วยเธอให้พ้นจากมะเร็งต่าง ๆ เหล่านั้นทั้งสิ้น

ในส่วนของเราแล้ว เราไม่ได้ใช้แรงอธิษฐานมากมายนัก และในส่วนของเธอ เธอก็ไม่ได้สิ้นหวังหรือใช้ความเชื่อมากมาย แต่พระเจ้าทรงเลือกที่จะรักษามะเร็งทั้งร่างกายของหญิงคนนี้ด้วยการอัศจรรย์ของพระองค์ นี่แหละคือพระเจ้าและบางครั้งพระองค์ก็ทรงทำอะไรเช่นนี้

แต่ไม่ใช่ว่าเรื่องราวของโรคร้ายทุกชนิดจะจบลงแบบนี้ มาร์จี้ มอร์ธอนเป็นผู้หญิงที่มีความเชื่อมาก หลายปีที่ผ่านมา ผมเห็นเธอใช้ความเชื่อของตนในสถานการณ์ต่าง ๆ กัน เธอและสามีเป็นสมาชิกที่เข้มแข็งของคริสตจักรตั้งแต่วันแรกเลย มาร์จี้ทนทุกข์เพราะมีเนื้องอกในสมองมาหลายปีแล้ว วันหนึ่งขณะที่ผมอธิษฐานเพื่อเธอ ผมก็รู้สึกว่พระเจ้าจะตรัสอะไรบางอย่าง ไม่ใช่เป็นเสียงแต่รู้สึกว่พระองค์จะเสนอแนะวิธีที่จะให้ผมช่วยเหลือมาร์จี้ขณะที่ผมเฝ้าสงบต่อพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า “เจ้าเคยสอนมาร์จี้ว่าจะดำเนินชีวิตอย่างไร บัดนี้เจ้าจะต้องสอนเธอว่าจะตายอย่างไร”

ผมหงือแตกเลย ผมไม่เป็นสุขเมื่อได้ยินคำเหล่านั้น ผมรักมาร์จี้มากและไม่อยากเห็นเธอต้องเสียชีวิต ขณะนั้นพวกหมอบอกต้องการให้เธอไปโรงพยาบาลในลอสแอนเจลิสโดยไม่ให้ความหวังว่เธอจะหาย

เขาแนะนำการรักษาวิธีหนึ่งที้อาจจะต่อชีวิตให้มารีจี้ได้แต่ก็เป็นวิธีที่ไม่มีคุณภาพ เธอจะ
ทรมาณมากกับการรักษาแบบนี้ ผมแบ่งปันกับเธอว่าผมคิดว่าสัปดาห์ที่เหลืออยู่นั้น จะดีกว่าถ้าอยู่บ้าน
ใช้เวลากับลูก ๆ สามิและคนอื่น ๆ ที่เธอรัก ผมบอกให้เธอแบ่งปันจิตใจและชีวิตของเธอกับพวกเขาและ
ผมคิดว่าเธอจะรู้ว่าเวลาที่จะไปอยู่กับพระเจ้าจะมาถึงตอนไหน

ผมไม่คิดว่ามารีจี้จะเห็นด้วยเพราะเธอไม่ใช่คนที่ยอมอะไรง่าย ๆ โดยไม่ต้องต่อสู้ อย่างไรก็ตาม
ตามแปลสัปดาห์ข้างหน้า เธอเลือกที่จะอยู่บ้าน แบ่งปันชีวิตของเธอกับครอบครัวและเพื่อนฝูง ขณะที่รู้
ว่าความตายกำลังจะมาถึง เธอไม่ได้ใช้พลังงานเพื่อต่อสู้กับมะเร็งอย่างเดียว

เมื่อถึงเวลา เธอบอกสามิว่าเธอต้องไปโรงพยาบาล ขณะอยู่ที่นั่น สามิและลูก ๆ ยืนล้อมรอบ
เตียงของเธอและอธิษฐานขณะที่พวกเขาจะกลับก็บอกว่า “เออ พรุ่งนี้พบกันนะแม่” เธอตอบว่า “ก็คงจะ
ไม่พบอะไรมากนักหรอกนะ” ทันทีที่พวกเขากลับ เธออาบน้ำและสวมชุดนอนใหม่เอี่ยม ขณะที่เธอ
กำลังจะเข้านอนบนเตียงมีพยาบาลผ่านมาพอดี เธอพูดว่า “โอโฮ คุณดูสวยจังเลยคะ คุณแต่งตัวเหมือน
จะไปไหนสักที่หนึ่ง คุณจะไปไหนล่ะคะ” “ฉันจะไปพบพระมหากษัตริย์ของฉันไงล่ะ” มารีจี้ตอบ แล้ว
เธอก็ตายและพบพระมหากษัตริย์ของเธอจริง ๆ

ขณะที่ผมกำลังรักษามะเร็งอยู่ มีคนเขียนจดหมายมาหาผมและถามว่า “คุณยังเชื่อเรื่องการรักษา
โรคอยู่ไหมแม้ตอนนี้คุณจะเป็นมะเร็ง” ผมตอบกลับไปว่า “เชื่อสิ” และความจริงก็คือผมเชื่อ ผมเชื่อ
เรื่องความทุกข์ยาก ความเจ็บปวดด้วย ทั้งสองอย่างนี้เราจะเห็นในพระคำของพระเจ้า ในช่วงปีที่ผมต้อง
ต่อสู้กับมะเร็งพระเจ้าได้ทรงขจัดนิสัยและทัศนคติหลายอย่างที่ไม่ถูกต้องของผมและทั้งหมดนี้ทำให้
ผมเป็นคริสเตียนที่เข้มแข็งขึ้น การเติบโตและการพัฒนาด้านจิตวิญญาณของผมหลายด้านเกิดขึ้นขณะที่
ผมต้องเจ็บปวดขณะที่แต่ละวันผมต้องเลือกที่จะยอมให้พระเจ้ากระทำการสำเร็จในชีวิตของผมด้วย
วิธีการใด ๆ ก็ตามแม้จะมีความทุกข์ยาก

เรื่องเศร้าสลด ความเจ็บป่วย การสูญเสีย และความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวมาก่อน สิ่ง
เหล่านี้จะมีผลกระทบต่อเราทุกคนและขณะที่ผมไม่รู้จักใครสักคนที่อยากจะทนทุกข์แบบนี้โดยตั้งใจ
พระเจ้าก็ทรงใช้ประสบการณ์เหล่านี้เพื่อกระทำให้อุบัติประสงค์ของพระองค์สำเร็จในตัวเราและผ่านทาง
เรา แต่เราไม่ควรจะหวั่นกลัวพระเจ้าทรงฤทธานุภาพสูงสุดและพระองค์ทรงเป็นแหล่งช่วยเหลือและ
เป็นสันติสุขของเรา เรามีความมั่นคงเมื่อรู้ว่าพระทัยของพระองค์ว่าพระองค์จะให้เราอยู่กับพระองค์
เป็นนิรันดร์

ไม่มีอะไรที่จะมีชัยชนะเหนือเราได้ และนี่ก็เป็นข่าวประเสริฐแล้ว